Začal jsem **Portou**, protože nebyla zase tak dávno a dlužil jsem ji velectěnému publiku i porťákům (**odkaz zde**), ale vzhledem k tomu, že jsem často tázán, jaké festivaly jsem letos navštívil, tak protože jich z různých důvodů nebylo zase tak mnoho, zkusím tu rychle zmínit i ty, kam jsem schválně nešel v dresu publicisty.

Červnový **Isarafest** v malém amfiteátru za zříceninou hradu Michalovice u Mladé Boleslavi – to byla velká radost už jen tím, že člověk mohl přijet: můj první festival po četných lockdownech a poslechu hudby výhradně z konzervy. Z těch, na které jsem se těšil, zazářila domácí
Isara
i
Poslední šance Míry Ošance
, překvapil mě folkrockový
Potokap
, který byl mnohem lepší, než jsem ho měl zařazený, a mladý dixieland zvaný
ŠouflŠou
: fakt radost.

Banjo Jamboree
, kde v posledních letech zjišťuji, co nového v českém bluegrassu, zaslouží metál za to, že nevzdalo existenci loni ani letos. Oba ročníky si ovšem nebyly podobné ani v nejmenším: loni jsme promrzlí přebíhali mezi proudy deště z hlediště do kioskového stanu, letos jsme zase děkovali za skvělé umístění letního kina Čáslav a sledovali v třicetistupňových vedrech část produkce ze sousedního koupaliště. V pátek mě nejvíc potěšila
Nová sekce
, protože se pořád nemohu nabažit faktu, že s ní znovu na kytaru hraje Marek Špek Dráb: ta synergie je velká… A v sobotu byl skvěle vygradovaný závěr hned od tradičního focení banjistů:

Zenkl & Kozák Band

, velikán světový + velikán český spolu, většinou na mandolínu a kytaru, ale i jinak + baskytara a perkuse. Záběr široký, dojem skvělý. **Milkeaters**: čím dál divočejší energie, ale rozhodně ne na úkor perfektního provedení. **Poutníci** – pro mě poprvé s Petrem Voštou u banja, moc jim to dohromady sluší.
Sunny Side
tentokrát upřednostňovali muziku před estrádou – to bylo fajn.

Professional Deformation
– jedinečné novoakustické seskupení pánů Racka, Vošty, Vaňkáta a Wasky, hudba kdesi nad oblaky… jenom mám pocit, že slýchám už nějaký čas hodně stejné kousky. A na závěr (částečně) rakouský
Nugget
jako zahraniční host:
„Snažili jsme se zase o nějakého amerického hosta… ale opravdu to teď nejde…,“
vysvětlovali pořadatelé z Bluegrassové asociace… Jenže to je přece jasné! Díky za to, co jste i přes nepřízeň osudu udrželi.

Prázdniny v Telči rovněž tak patří mezi nečetné festivaly, které to loni ani letos nevzdaly, a Medvědovi za to velké díky. První skladbou letošního ročníku v pátek večer byla
Zabili, zabili
v podání mladičké příslušnice pěveckého sboru
Babačka
, který přivedla na pódium
Iva Bittová
. Zajímavé – že by předurčení letošního ročníku pro improvizaci a nečekané nápady? Babačka byl ovšem – přes Ivino koučování – celkem obyčejný sbor; improvizace a ohňostroj nápadů nastaly celkem očekávaně ve druhé čtvrtině večera, která patřila houslím a hlavně hlasu Ivy Bittové. Po přestávce nastaly hudební hody s (částečně) romskou partou zvanou
Bachtale Apsa
, vedenou Máriem Bihárim a nepřekvapivě hrající romskou muziku. Ale jak krásně! Jednoznačně akustické seskupení (akordeon, „nylonová“ kytara, trubka, perkuse a kontrabas, občas střídaný houslemi) nemuselo prezentovat hudební energii za pomoci vysoké hlukové hladiny a těžkého kovu, a přitom mělo jak úžasný tlak, tak skvělé instrumentální výkony (zejména trubka, akordeon… ale vlastně všichni). Hrnuli jeden kousek za druhým, občas vsunuli mile rozpačitý slovní projev Mária Bihériho. A abych nezapomněl na
Báru Hrzánovou
: ano, byla tam, ale navzdory plakátům („Bára Hrzánová a Bachtale Apsa“) bych řekl, že jenom lehoučce doplňovala popsané seskupení vokálně a tanečně.

Omlouvám se příznivcům seskupení **Iva Marešová a Razam**, ale jejich vystoupení mně uniklo; v Telči má člověk přece jenom občas i nějaké společenské povinnosti. Nebo radosti. Mrzí mě

to: jeden můj dobrý známý mi řekl, že ta Iva Marešová je „tedy fakt hodně esoterická“. A jeden můj velmi oblíbený písničkář zase její koncert ohodnotil tak, že to byla fakt výborná muzika. Tak si vyberte. A pak už… **Vlasta Redl a Jeho kapela**
! Tedy Michael Vašíček (kytary elektrické, akustické a slide), Karel Macálka (klávesy a jeden sólo zpěv s kytarou), Ruda Březina (tenorsaxofon, flétny), Martin Gašpar (baskytara) a Marcel Buntaj (bicí). Ta první dvě jména – z mého pohledu nová; a nejsou ještě ani na webu - z časů kapely KDJ mě fakt potěšila: vás taky? Tak vězte, že to nejsou ani tak personální změny, jako personální rozšíření: třeba na klávesy už jsou v sestavě Jeho kapely v tuto chvíli celkem tři volitelní hráči… A co nám Vlasta zahrál? Třeba
Město měst
,
Jak vlastně vypadáš
,
6 &90
,
Rafajův zákon
,
První stopa(ř)
,
Carpe diem
, Bože můj,
Husličky
… Ani jsem si to v té tmě nepsal, tak snad si aspoň něco pamatuji… myslím, že v posledních letech jste až tak příliš jiný set neslyšeli, že? Ale důležité jsou spíš dojmy; kdosi se mě na ně zeptal hned po skončení koncertu, takže se budu opakovat: 1) čím dál víc dokonalejší a vypečenější muziky, všelikého improvizování a setkávání špičkových muzikantů v těch nejvyšších úrovních; 2) čím dál větší podíl Vlastova mluvení, často vtipného, někdy nechtěně rozpačitého…; 3) z bodů 1) a 2) nutně vyplývá stále menší počet skladeb za koncert; 4) čím dál větší – byť všelijak maskovaná – příchylnost k obrovskému symfonickému zvuku: třeba
Ach synku, synku
… A co na to já, když to všechno sečtu? U mě je suma jednoznačně s kladným znaménkem, protože Vlasta Redl je prostě jen jeden na světě. Ale čím dál méně mám za zlé některým mým známým, kteří live výsledek z nějakého důvodu konzumovat nechtějí…

Vyšel jsem s převelikými hudebními dojmy v obou uších na líbezné telčské náměstí, obešel jsem několik skupinek zahajujících svoji vlastní produkci (cizích) písní, v Kozlovně probral se zvukařem výše popisované nádhery Honzou Friedlem pár muzikantských drbů… a náhle, kde se vzal, tu se vzal, byl tu srpen! A srpnové hudební zážitky si necháme na příště. Přeji vám, aby hodně krásných hudebních prožitků druhé půle prázdnin bylo i vašich.

Isarafest, 13. června 2021, Mladá Boleslav - Michalovice
Banjo Jamboree, 18. – 19. června 2021, Čáslav – Vodranty, letní kino
Porta, 16. – 18. července 2021, Řevnice, Lesní divadlo
Prázdniny v Telči, část, 30. a 31. července 2021, Telč, nádvoří zámku